

København

Tirsdag den 18. November 1924.

Herman Bangs „Mikaël“ i Palads- teatret.

En straalende Sejr for Carl Th.
Dreyer og Benjamin Christensen.

To danske Filmsfolk vandt i Aftes en straalende Sejr i Paladsteatret, Carl Th. Dreyer som Instruktør af et intimt Kammerspil, Benjamin Christensen som Skuespiller paa det hvide Lærred. Mesterlig var han som Claude Zoret, Sorgens Maler ... en Filmsanmelder, der til daglig ikke er karrig med rosende Adjektiver til Filmens gode Navne — og der er ikke saa faa — bliver simpelt hen stum overfor en saa gigantisk kunstnerisk Præstation. Helt i Herman Bangs Aand stod denne Skikkelse, præget af Smerter, af Klogskab, og Resignation — den store ensomme midt i det levende Menneskemylder. Hvis nogen endnu skulde tvivle paa, at Film kan være Kunst, saa burde de stilles overfor Benjamin Christensen i »Mikael«.

Helt god i den ypperlige Ramme stod den unge Slezak som Mikael, ung, livslysten, betaget af sin Kærlighed, ægte, og Nora Gregor, skøn og pragtfuld som Prinsesse Zarnikow.

Forud for »Mikael« gik en fortræffelig, meget interessant Skildring af »Z. R. 3«s eventyrlige Færd til Amerika.